

СРПСКИ

ТЕХНИЧКИ ЛИСТ

ОРГАН УДРУЖЕЊА СРПСКИХ ИНЖЕЊЕРА И АРХИТЕКТА

САДРЖАЈ : † Коста Ивковић директор гимназије у пензији стр. 45. — Друга Параћин — Зајечар од Петра Миленковића инжењера стр. 46. — Покрет за реформу техничке државне службе у Аустрији од Д. Б. стр. 49. — Конкурс за расправу о ојачаном бетону стр. 50. — Техничка Књижевност стр. 50 и 51. — Вести из Удружења стр. 51 — Личне вести стр. 51. — Грађевинске вести стр. 52.

Коста Ивковић

директор гимназије у пензији
директор приватне гимназије у Књажевцу.

У Књажевцу је 22. јануара 1910. г. преминуо а 23. сахрањен Коста Ивковић пређашњи директор гимназије.

Нисмо позвани нити смо у могућности да се упуштамо у оцену целокупнога рада, заслуга и врлина покојникових, за што су други позванији; али нас осећај благодарности гони, да овде на овом месту прибележимо оне услуге, које је пок. Ивковић учинио српским инжењерима — архитектама.

Живећи дуго година у унутрашњости пок. Ивковић долазио је често у додир са инжењерима — имао је међу њима интимних пријатеља. Од њих је сазнао, да су српски инжењери — људи са факултетском спремом лошије награђени у државној служби него они, који у ову службу улазе тако рећи без школе са месечним курсевима.

Када се пок. Ивковићу јавио згодан момент године 1896., када је био посланик у Народној Скупштини, онда је поднео овој на решење један веома прост и кратак предлог а то је :

Да се инжењери са службом у Министарству Грађевина у свему изједначавају са инжењерима у Дирекцији Српских Државних Железница ; и

Да се инжењерима рачунају у године указне службе све оне године, које су провели у општинској служби, када ступе у државну службу.

Овај предлог са пок. Ивковићем потписао је још тридесет и три посланика.

И ако се дотле непрекидно добацивало инжењерима, да измену закона не допушта Краљ, ипак је резултат био повољан. Тадашњи Министар Грађевина г. К. Радисављевић пуковник примио је овај предлог као свој, Народна Скупштина, уз пркос тврђења, да је нерасположена према инжењерима, вотирала је закон, а Краљ, који није допуштао таква закон, санкционисао га је.

Није овде место, али нека читаоци сами из овога изведу наравоученије.

Тај закон од 1896. године донесен иницијативом пок. Косте Ивковића био је много бољи него овај, који је данас у важности од 1898. године.

По закону од 1896. године инжењери су могли достићи плату од 5000 динара, а после тога могли су постати и инспектори (неограничен број) и достићи плату од 7070 динара. Даље, премештани су краљевим указом као и сви остали државни чиновници.

Сем тога, разбијена је и она заблуда, да су железнички инжењери племићи, да су они нешто више и нарочито учили, да они нешто више знају но остали инжењери.

Оно, што је 1896. год. створено иницијативом пок Ивковића покварено је, чини нам се, иницијативом инжењера, године 1898., када је закон измењен.

По томе новоме закону, који је требао бити бољи од старога:

Највећа је плата инжењеру — архитекти 4500 динара — дакле за 500 дин. мања.

Инспектора по закону има цигло два са највећом платом 5500 дин; — дакле 1570 дин. мање;

Инжењери до плате од 3500 дин. премештају се Министровом наредбом као пандури. Године службе повећане су од 30 на 35 година.

Безброј рупа у закону, а нарочито, да неко који не заслужује — може добити унапређење.

Било је инжењера министара грађевина али ниједан за инжењере нема заслуга као пок. Ивковић. Не споримо, да и међу њима има један или двојица и њихове ће заслуге у своје време неко други изнети.

Пок. Ивковић је заслужио нашу благодарност, колико по правилном схватању нашега положаја и дужности, толико и по готовости да се заузме за нашу праведну ствар коју нису хтели прихватити министри-инжењери ни онда, када су били свемогући у Народној Скупштини, за то ми пок. Ивковићу одајемо наше пуно признање и нашу захвалност из дубине нашега срца.

Мир нека је пепелу његову и увек светао помен међу нама.

К.

Пруга Параћин—Зајечар

У почетку ове године биће од интереса описати радове у II. секцији пруге Параћин Зајечар, где је рад почет почетком октобра

1908. (уговорени рок почиње од 26. септембра 1908. год.) пошто су радови у I. и IV. секцији потпуно готови, а у III. секцији остало је још само да се положи колосек.

Рок довршења радова у II секцији по уговору је 26. септембра 1910. године — остаје нам дакле, непуних 9 месеци, па да се доврше радови и у овој секцији. Како ће до тога рока и у III. секцији бити положен колосек, онда је од вредности знати: колико је до сада израђено у овој секцији и колико још остаје недовршеног посла, како се до сад радило па и сад ради, да би се могло оценити, када ће бити ова секција готова

Да би се што боље могло одговорити на ова питања, почећу прво описивати извршене радове у овој секцији у прошлој години.

Ова секција подељена је у три деонице и то: од км. 16 до км. 25 I деоница (у овој деоници је од км. 16 до км. 18 израдио земљане радове пређашњи предузимач Шифер), од км. 25 до км. 32 + 800 II деоница и од км. 32 + 800 до км. 39 + 378 III. деоница.

У I. деоници: Има 29 објеката од којих су 20 озиданих, 3 започета, и 6 незапочетих. Станично постројење у Св. Петци готово је, а до станице је положен колосек. Од зграда остаје да се изради још скретничка кућица у Клачевици. Земљаних радова израђено је 41600m^3 а остаје још да се изради око 25000m^3

Као што се из горњег види, у овој деоници нема још много неизвршених радова и предузимач ће бити са овом готов до предвиђеног рока.

У II. деоници: Има 30 објеката од којих је 6 довршено и 2 започета, али како су ови довршени и започети објекти највећи у овој деоници, може се слободно рећи, да је предузеће довршило близу половине кубатуре зидања. Има још два потпорна зида у малетру да се озидају, но и њихова кубатура није тако велика. Од зграда имају да се озидају две скретничке кућице. Од земљаних радова у овој је деоници израђено 43000m^3 а остаје још да се изради око 35000m^3 .

И ова деоница моћи ће бити готова све до тунела до предвиђеног рока, само тунел не, но о тунелу ћемо говорити на крају, а сад да пређемо:

На III. деоници: У овој деоници готово има највише вештачких радова, а предузеће је у њој најмање радило, и може се унапред рећи, да неће моћи ову деоницу да доврши у одређеном року па ма са каквом снагом радило.

Има 37 објаката, готов је један и два су започета. Од ова три објекта два су највећа са највећом кубатуром, али ипак се може казати, да је са зидањем објеката у почетку.

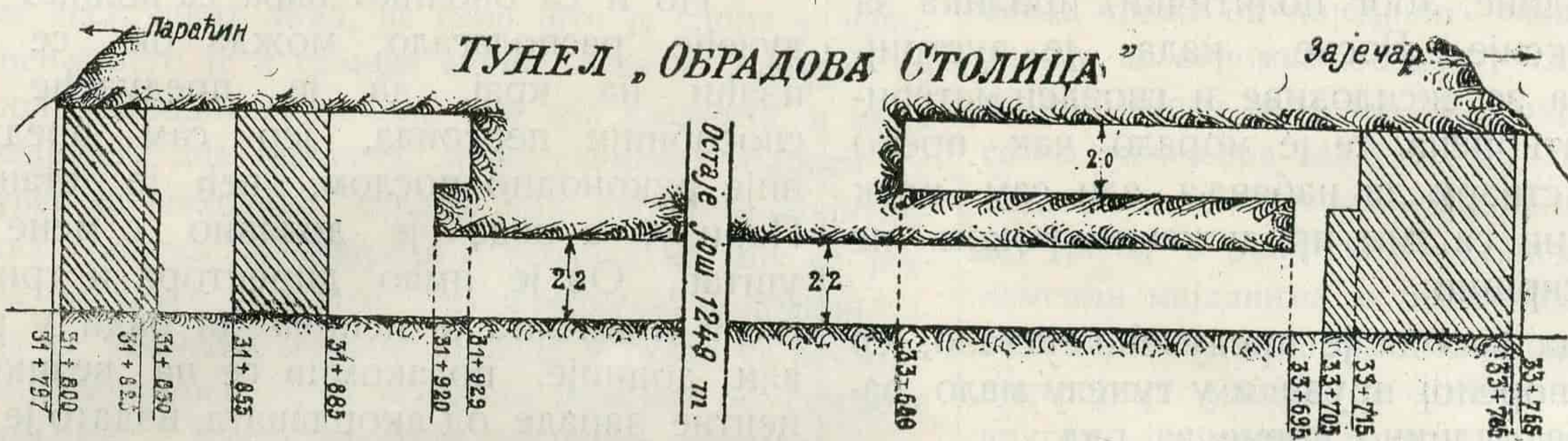
Пруга у овој деоници сва је готово у насипу и у кориту реке Суваје, те због тога има много осигурања и корекције реке Суваје, које предузеће нигде није почело, нити је за исти камен спремило.

Које усека а које материјалних ровова израђено је 20000 m^3 , а требаће још 30000 m^3 материјалног рова и 24000 m^3 усека.

У овој деоници има да се озиди само једна скретничка кућица.

Остаје нам сада да опишемо тунел, који је уједно главни објекат ове секције и који је пола у II. а пола у III. деоници. Може се слободно рећи за ову секцију, да ће бити довршена онда, кад јој буде тунел готов.

Тунел почиње од км. $31 + 797$ и свршава се до км. $33 + 768$ дакле дужина му је 1971 метар. Копање (пробијање) тунела почето је октобра месеца 1908. године а зидање је почето тек 29. јуна 1909. године са параћинске стране а са зајечарске стране 8. августа 1909. године.

Као што се види из слике имамо са параћинске стране 300 метара доње штолне, а са зајечарске стране 422 метра. Озиданог тунела потпуно имамо, као што показују шрафирани делови у слици, са параћинске стране 55 метара 5 метара опораца; са зајечарске стране 50 метара и 10 метара опораца.

Како са једне тако и са друге стране тунела предузеће зида са 4—6 задара, јер спремљеног камена за зидање нема како у мајданима а тако и у депо-у код тунела, једно због рђава времена а друго и због рђавих мајдана). А није се предузеће ни побринуло, да се раније спреми камен у депоније, да би се могло и зими зидати у тунелу у већој размери.

Предузеће је набавило за бушење тунела са параћинске стране, због тврдог материјала машину за бушење са компримованим ваздухом американског система Jngersol. која може у тврдом материјалу за 20 минута избушити рупу од 1 метра дужине.

Једна локомотива на порталу од 35 (HP) коњских снага справља електричну снагу помоћу генератора, и електрична снага се изолованим жицама спроводи на крај штолне где један електромотор компримује ваздух за покретње бушалице. Ова локомотива окреће и вентилатор система Root, који кроз гвоздене цеви до на крај штолне утерује чист ваздух. Машина за бушење тунела почела је рад 6. новембра 1909. год а вентилатор тек

16. децембра 1909. год. Са зајечарске стране ради се ручно због меког материјала. И са ове стране тунела има исти вентилатор са вертикалном малом парном машином.

Тако исто инсталирао је предузимач машину за песак на км. $31 + 100$ и одатле вуче песак на улаз и излаз тунела.

Песак је још узимао у I деоници из реке Грзе, у II из реке Крћеве; и на км. 26 имао је мајдан песка и у III деоници из Суваје, али је свуда песак морао да пере, јер је муљевит.

У I деоници послужио се Шиферовим мајданима и каменом који је Шифер спремио за зидање објеката и сам отворио два мајдана. У II деоници отворио је пет мајдана поред саме пруге, а у III један мајдан код тунела и други у Малој Суваји и служио се Шиферовим мајданима на станицама.

Положио је узан колосек (Rollbahn) за транспорт у II. деоници од м. 24 до тунела км. $31 + 800$ м. у III деоници од тунела до км. 37 а уз Малу Сувају до мајдана у тој реци око 1,5 километра

Подигао је зграде и бараке за становање чиновника и радника на тунелу и осталој прузи. У главном предузеће се добро инсталирало, али зато је врло мало радило на радовима око пруге, јер ово инсталирање није било у време — с почетка већ се отегло до данас а све на штету рада.

Према свему горњем, види се, да преду-

зимач г. F Mange неће бити готов у уговореном року са овом секцијом, а колико ће још требати времена па да се сврши ова секција може се ценити по томе, што није ни једну четвртину посла свршио, јер ситуација за месец децембар изнела је 743080,43 дин. а посао у секцији изнеће преко 3,5 милиона динара, јер сам тунел коштаће око 2110 000 дин. по нашем предрачуну, а можда ће се та сума и пребацити услед вишкова због доцнијих предвиђених случајева што се по досадањем стању ствари у тунелу не може рећи, јер су до сада прилике врло повољне.

Предузеће је тражило продужење рока од пола године, због политичких прилика за време анексије Босне, када је аустријска граница за експлозиве и гвозден материјал била затворена, те је морало чак преко Солуна те ствари да набавља, али сам, ипак уверен да ни са тим продуженим роком не би посао свршио.

Изгледа као да је предузеће сустало, јер се и на отвореној прузи и у тунелу мало ради и ако је одлично време за рад.

Но ово предузеће и поред свих недаћа можда би могло просперирати, да је финансијски јако, али овако без пара ни на очев гроб. У алату толика је оскудица да се у тунелу бију радници ко ће пре зграбити лопату или канту, а било је случајева да се у тунелу носи малтер у канти која је пре била кутија за бонбоне. Од како је почео рад увек је по нешто недостајало као: барут, динамит, цемент, камен, песак и т. д. Довољно ће бити ако наведем овде само једну партију прекида у раду за време зидања у тунелу са параћинске стране, које је почело 29. јуна 1909. године, па до краја прошле године.

Од 7.—VII.—1909. до 15. —VII.— 1909. штрајк због неисплате радника

„ 22.—VII.—1909. до 24. —VII.— 1909. нема цемента портланда-

„ 29.—VII.— 1909. до 3. —VIII.— 1909. нема цемента портланда

„ 10.—VIII.—1909. до 18. —VIII.— 1909. штрајк због неисплате радника.

„ 19.—IX.— 1909. до 22. —X. — 1909. нема цемента портланда

„ 25—IX.— 1909. до 3. —IX — 1909. нема цемента портланда.

„ 23 —X.— 1909. до 29. — X.— 1909. нема динамита

„ 2—XI.— 1909. до 25. — XI — 1909. нема цемента портланда

„ 6.—XII.— 1909. и 20. — XII.— 1909. нема камена за зидање.

На отвореној прузи пак на пр. у II деоници нема роман цемента од 22-XI 1909 до 8-X-1909 год. а од 20-X-1909 па до сада нема никако роман цемента, већ смо морали зидати пропусте портланд цементом са повећаном размером.

У месецу новембру је чак предузеће изјавило секцији, да не може више куповати цемент — да не може исплаћивати раднике и тешком муком је секција са полицијом одржавала ред код радника, док су се после неколико дана на јемство из Дирекције радници вратили на рад и тек доцније исплаћени били.

Но и са оволико пара са колико је предузеће располагало, можда би се могло изаћи на крај, да је предузеће имало способнији персонал, јер сам предузимач није руководио послом, већ је становао у Паризу, а овде је долазио с мене па на уштап. Он је имао директора и три инжењера и мислио је испрва да ради у режији, али доцније, полакомив се на велике процентне зараде од акорданата, издато је готово целу пругу акордантима и са тако ниским ценама, да је било очигледно, да ће га акорданти напустити, чим им дође згодан час, стварајући непрегледне компликације и велики застој у раду.

Услед осуства предузимачева персонал његов је лабаво руководио радом (један од његових инжењера терао је толико, да је за свој рачун држао дућан, касапницу, пекару и т. д. а пругу на дуд).

Били су навек горди према пријатељским саветима од стране секције а кад су ударили главом о зид, онда је тек дошао F. Mange из Париза и од децембра прошле године почео је да руководи пословима лично.

Изгледа, као да је до сада рађено без програма, јер кад данас нешто почну, сутра већ тај посао напусте и лаћају се другог.

Да је предузеће до сада свршило прву и другу деоницу и положило колосек до тунела и у тунелу пробило доњу штолну, што је све могло да се уради, да се радило како треба, онда би се могло надати да ће предузимач г. F. Mange свршити пругу у уговореном року, а овако проћи ће дуго и дуго, док се са оваким радом, као што се до сад радило и као што се и сад ради, доврши II. секција и Дирекција добије готову пругу Параћин—Зајечар.

На Богојављење 1910. г.

Обрадова Столица.

П. Миленковић
инж.

Покрет за реформу техничке државне службе у Аустрији.

(Свршетак)

С обзиром на изложена факта г. О. Гинтер износи, да су постојећи прописи о државној грађевинској служби у правом смислу неиздржљиви и да се неопходно морају предузети савремене реформе, ако се жели корачати упоредо са осталим културним народима, и не заостати у државном и општем развићу.

Не подлежи сумњи да једна управа, код које рад стручњака има да се цени и испитује од стране нестручних лица, не само што је спора у извршењу него је и сувише скупа. Свака одлука на пољу народне економије има два елемента и мора садржати два елемента. Један елемент односи се увек на техничку страну код економно-политичких одлука, а привреда и техника не дају се једна од друге одвојити. Други моменат је правни т. ј. да се технички моменат доведе у склад са постојећим законима. Први технички моменат без сумње је важнији — битни моменат, јер врши непосредни утицај на целокупну народну привреду, док други може бити само споредни или помоћни моменат. У Аустрији је данас обрнуто и такво стање је потпуно неправилно. У техничким питањима треба да је техничар меродаван одлучујући фактор, а правник само помоћни саветодавац, као што је случај код свију великих приватних предузећа, где важи као основни принцип: да највећа одговорност, највиша контрола и најглавнија иницијатива безусловно треба и мора да лежи у једној руци, у руци техничара.

Истина је да је Министарство јавних радова створило извесну концентрацију државне грађевинске службе, али још читав низ техничких агенди подпада под друга министарства нпр. производња соли, државна штампарија, водени путеви, регулисање шумских потока и т. д. Па и у самом прво поменутом министарству правни утицај преовлађује над техничким. Изузев рударски одељак, који има специјалну своју уредбу, нису ли у меродавној IV ранг-класи три нетехничара а само један техничар. у V. класи 4 техничара а 9 нетехничара, премда је број инжењера у овоме министарству два пут већи од броја чиновника правне струке. Ово је жалосно стање, које се мора што пре поправити.

Али не само да је било неопходно потребно стварање овог централног места за техничку службу, већ је без одлагања потребно из основа преуредити техничку службу код круновина и земаљских влада и код окружних управа. Број техничких одељака код круновина и земаљских влада сувише је мали; у једном одељењу често су спојене две

или више врста стручних послова, од којих је један сам довољан да ангажује сву радну снагу дотичне групе чиновника.

О специјалисању појединих струка, које је већ кроз читаве деценије изведено на техничким великим школама, води се сувише мало обзира. Захтева се нпр. од појединих шефова да воде стручну управу над грађењем путова, хидротехником, архитектуром, хидрографском службом, грађењем мостова па можда још и над аутомобилима, испитивањем парних казана, машинства и т. д. Очигледно је да ниједан техничар не може владати свима овим стручним пословима.

И ако се већ и код круновина и земаљских влада траже од појединих инжењера универзална знања из огромне области технике, у том правцу се још много даље иде код окружних управа. Тамо се од инжењера захтева стручно мишљење о водовима, о наводњавању и одводњавању, о регулисању река, о занатским установама, фабрикама, о каменим мајданима, о школским и црквеним грађевинама, о магацинима за експлозивне материје, о постројима машина и котлова и још много чему другом. Појмљиво је што понекад дође до одлука, које нису без замерке, јер таквих универзалних инжењера нема и не може бити. Па ипак се десило нпр. да је инжењер за путове и радове на води имао једаред да рестаурише једну готску цркву!

Да би се отклонило ово зло, неопходно је потребно да се будућим грађевинским срезovima или окружним грађевинским управама да егзекутива само за такве послове, за које они имају стручно спремно особље. Они пак морају са државним грађевинским дирекцијама стајати у сасвим блиским односима, како би се из персонала дирекције састављеног из стручњака за различите техничке послове, могло у случају потребе упутити на рад без великог и приметног пискарања лице, које се специјално спремало за извесне послове.

Односно реда надлежности, који данас представља једну бесконачну процедуру неопходно је такође, потребна реформа и упрошћење администрације.

С обзиром на горе изложена факта г. О. Гинтер поднео је парламенту следеће предлоге:

1.) Министарство јавних радова — грађевина има се преустројити тако:

а) да се сва техничка питања, не искључујући ни лична расправљају и одлучују само у одељењима и секцијама, којима на челу стоје техничари;

б) да — изузев Министарство Железница — све техничке установе и агенде, које данас још припадају другим Министарствима буду додељене Министарству јавних радова.

2.) Техничка одељења круновина и земаљских влада имају се преустројити у аутономне грађевин-

ске Дирекције, које ће бити подручне непосредно Министарству јавних радова а стајати под управом техничког директора. Свака грађевинска дирекција имаће одељења за архитектоне грађевине, путеве и мостове, грађевине на води и привредну хидротехнику, машинство, електротехнику, хемију, рударство и топионичарство као и за занатске и индустријско техничке послове. Ова одељења имају се образовати према потреби од инжењера разних струка и евентуално од апсолвената природно математичких факултета на универзитету.

3.) За непосредну егзакутивну службу имају се створити окружне грађевинске управе а евентуално и среске, које ће потпадати непосредно под грађевинске дирекције.

4.) Ред надлежности за све послове техничке управе има се тако устројити, да свако питање буде коначно решено највише у две инстанције.

5.) Положај техничких чиновника са академским образовањем има се тако систематизирати, да процентуални однос виших према нижим ранг-класама буде раван са односом чиновника правне струке.

Савез Удружења аустријских инжењера и архитекта ставио је питање које се третира у предлогу г. Гинтера и ове године на дневни ред годишњег главног скупа. Стална управна делегација, упутила је свима удружењима која су била заступљена на V. скупу предлог господина Гинтера са следећим спроводним писмом.

„Овај предлог у сваком односу поставља исте захтеве који се садрже у одлукама V-ог годишњег скупа савеза удружења аустријских инжењера и архитекта. Он представља први покушај да се технички сталез подигне на место и значај који му стварно припадају. Предлог је са интересовањем примљен и потпомогнут од посланика најразличнијих партија, што се не види толико по броју колико по важности имена која су на њему потписана.

Сада мора бити општа ствар свију академски образованих техничара, да се јавно расправљање овога питања продужи и даље. Нарочито би било за препоруку да месна удружења стављају дискусију о горњем предлогу на дневни ред својих скупова, на које би позивала и посланике из њихове околине и умолила исте, да се у парламенту заузму најтоплије за предлог г. О. Гинтера.“

За дискусију о предлогу г. Гинтера савез удружења резервисао је на овогодишњем главном скупу за 1909/1910 цело једно вече. Ми ћемо се постарати да читаоце нашег листа упознамо у своје време и са даљим током овога новог покрета.

Д. Б.

Конкурс за расправу о ојачаном бетону.

Редовна овогодишња скупштина акционара Раљске фабрике цемента а у интересу помагања домаће индустрије цемента одлучила је, да сумом од 500 динара награди најбољу расправу о историји и развоју конструкција од ојачаног бетона, о његовој употреби и примени, а нарочито у погледу јевтиноће према гвозденим конструкцијама. Сума од 500 дин. може се поделити и на две награде.

Извршење ове одлуке Управа Раљске фабрике поверила је Удружењу Срп. Инжењера и Архитекта с тим, да рок за подношај расправа буде најдаље до 10. маја ове год. како би се имало времена, да се на ово год. главном скупу објави име онога чији је темат најбоље оцењен и да му се истога дана преда награда из суме коју је фабрика предала благајнику удружења.

Према писму фабрике од 3. фебр. ове год, Управни одбор нашег Удружења расписаће одмах конкурс у смислу жеља акционара а на редовном месном скупу на дан 14. ов. м, изабраће се и оцењивачки суд, што ће све одмах бити објављено у Српском Техничком Листу.

у

ТЕХНИЧКА КЊИЖЕВНОСТ.

Spravy spolku architektuv a inženýru v kralovství Českem.

Изашао је 5 број с овом богатом садржином:

1.) А. Цехнер: Реклама на фасади. 2.) Ченски А.: Народни дом места Смихова са сликама на л. 7, 8 и 9. 3.) Шулиц В.: Стечајни пројекат за зграду основне школе у Писку III. награда. слике на л. 10 4.) Лошњак Ј. и Швејда М.: Стечајни пројекат мушке и девојачке основне школе у Писку II награда 5.) Лиска О.: Пројекат за мали раденички дом у Кралове — Храдци 6.) Разне вести. Стечаји. Грађевинарске вести. Оферти. Упражњена места. Вести удружења.

Пројекти и слике израђени су вештачки, тако да по изради не уступају ни сликама по најбољим техничким листовима у Француској и Немачкој.

Нарочито је економски искоришћено место и постигнут необично удобан распоред код малог дома за раденике

Ј.

Списание на Българското Инжењерно и Архитектно Дружество. Изашао је 3. број овога стручног листа са овом садржином:

1., Разне врсте — конструкције клатна — шеталица и њихова примена у геодезији. Јорд. Д. Ковачев. 2., Испитивање гвоздених мостова на железничким пругама Радомир — Ћустендил и Левски

—Свиштов (продужење) Инж. Тр. Трифионов. 3., Електротехника у прошлој години. Инж. Тод. Ив. Цонев. 4., Разно. А. Концесија за електрично осветљење у Бургасу Б) Раденички станови у Милану. Број 4. од 23. јан. 1910. год. изашао је са овом садржином.

1., Врсте клатна — шеталица и њихова примена у геодезији. (продужење) Јорд. Д. Ковачев 2., Поглед на школске зграде у Швајцарској. Тр. К Трендафилов. 3., Тешки пролази на подбалканској прузи. Одговор од инж. И. Д. 4., Библиографија 5., Разно. А. Статистика електричних централа у Германији на дан 1. апр. 1909. г. и Б.) Авијација на високим школама.

П. А. Д.

Зодчий (Архитекта) седмични архитектонски и уметничко — технички лист. Орган Цар Петроградског Удружења Архитекта Год. XXXIX. Цена за иностранство 17 рубаља годишње. Редакција и администрација: С. Петербург, Мойке 83. — St Petersburg Moika 83. —

Број 2. овога стручног листа изашао је са овим садржајем:

1., Градска павиљонска болница у Петрограду у спомен С. П. Боткина. Арх. А. Д. Шилинг 2., Павиљон — изолатор при клиници за дечије болести Женског Медецинског института у Петрограду. 3., Хроника Р. Б. 4., Изложбе Р. Б. 5., Конкурси. 6., Нове Књиге. 7. Правитељствене вести (одликовања, унапређења, распоређења) 8 Лицитације

Број 3. има овај садржај:

1. Мисли о уметничкој лепоти градова, Георгије Лукомски 2, Из Имп. Петроградског Друштва Архитекта. Мод. 3., Библиографија. 4., Хроника. 5., Питања и одговори 6., Државна служба. 7., Писмо Редакцији и 8., Подизање зграда у Петрограду.

Број 4. изашао је са овим садржајем:

1., Примена биолошког пречишћавања прљаве — већ употребљене воде (која се одлива из касарна болница и других установа) Инж. Вл. Молчански. 2. О уређењу градова — установа нове катедре на Имераторској Академији уметности. Георгије Лукомски. 3. Конкурси. 4., Нове књиге. 5., Државна служба) (постављања и размештаји); и 6. Извештај о подизању зграда у Петрограду и Москви.

П. А. Д.

В Е С Т И

Ш-ћи месна екскурзија. У четвртак 11ог т.м. приређује Удружење Срп. Инжењера и Архитекта Шћу месну екскурзију ради разгледања фабрике металне робе г. г. Браће Гођевца Састанак у 2 часа по подне у го-

стионици Љубић, преко пута фабрике Монопола Дувана.

Ш-ћи месни скуп Удружења Српских Инжењера и Архитекта одржаће се у недељу 14ог тек. месеца у стану удружења. Дневни ред и време састанка објави ће се нарочитим позивом

Личне вести.

I

Указом Њ. В. Краља од 28. јануара ове год. постављену су: у Министарству Грађевина за начелника друге класе општег одељења Министарства грађевина Г. Милош С. Милошевић начелник треће класе истог одељења;

за вишег инжењера друге класе у грађевинском одељку при начелству округа крагујевачког г. Димитрије В. Милошевић инжењер прве класе Министарства грађевина;

за вишег инжењера друге класе Министарства грађевина Г. Милан М. Јовановић инжењер прве класе истог Министарства;

за вишег архитекту друге класе Министарства грађевина г. Петар Ј. Поповић архитект прве класе истог Министарства; и

за архитекту треће класе Министарства грађевина г. Стеван Б. Савковић подархитект прве класе истог Министарства.

II

за инспектора друге класе архитектонског одељења Министарства грађевина Г. Душан Живановић виши архитект прве класе истог одељења.

за вишег инжењера друге класе у грађевинском одељку начелства округа моравског г. Димитрије Поповић инжењер прве класе Министарства грађевина;

за вишег инжењера друге класе у грађевинском одељку начелства округа крајинског г. Божидар Милић инжењер прве класе Министарства грађевина

за вишег инжењера друге класе у грађевинском одељку начелства округа нишког, са седиштем у Алексинцу г. Драгутин Г. Трпковић инжењер прве класе Министарства грађевина; и

за инжењера треће класе Министарства грађевина г. Драгољуб Д. Милићевић подинжењер прве класе истог Министарства.

III

За чланове грађевинског одбора за ва-рош Београд за ову 1910 годину

Г. Мита Видаковић инспектор железничке дирекције;

Г. Петар Поповић виши архитекта Министарства грађевина;

Г. Д-р Миленко Протић лекар општине београдске, а

ЗА ЗАМЕНИКЕ

Г. Милан Јовановић виши инжењер Министарства грађевина ;

Г. Драгутин Маслаћ архитекта Министарства грађевина и г. Д-р Драгомир М. Николић лекар општине београдске.

У Железничкој Дирекцији

I

за инспектора прве класе Г. Марко Каракашевић инспектор друге класе исте Дирекције.

II

У управи за грађење нових железница

за инспекторе прве класе г. г. Лука Ивковић и Милан Пујић инспектори друге класе; и

за више инжењере друге класе г. г. Михаило Кнежевић, Светозар Аранђеловића, Коста Пешика и Огњан Кузмановић инжењери прве класе, и

за инжењера друге класе г. Милош П. Стефановић инжењер исте класе Министарства Грађевина.

Указом Њ. В. Краља од 29. јануара ове год. постављени су:

У Железничкој Дирекцији у управи за грађење нових железница:

за инспектора прве класе г. Владимир А. Бабовић, инспектор друге класе;

за инжењере треће класе г. г. Петар Николић, Милош Секулић и Никола Матејић подинжењери прве класе, и

за подинжењера прве класе г. Божидар Јовановић подинжењер друге класе.

Грађевинарске вести

Дрвени мост преко реке Честобродице

на путу Кучево—Мајдан Пек, оправити се ове год по пројекту окр. инжењера г. К. Букавца.

Предрачунска је сума 2089,36 дин.

Пета деоница Јошаничког пута

од Ћатинца до Биљановца изградиће се ове год. по пројекту окр. инжењера г. Ж. Д. Радовића.

Предрачунска је сума 35827,69 дин.

Нов камени мост од 12 м. отвора

саградиће се ове год преко Кривовирског Тимока у Лукову „доњи мост“ на путу Зајечар—Параћин, по пројекту окр. инжењера г. Ст. Бурмазовића.

Предрачунска је сума 15140,55 дин.

Нов дрвени мост од 28,60 м.

на Островачкој реци у селу Д. Горевници на окр. путу Г Милановац — Мрчајевци — Краљево, саградиће се ове год. по пројекту окр. инжењера г. Влад. Вишека.

Предрачунска је сума 5668, 45 дин.

Набавка „Покретних возећих пекарница“

за печење хлеба и „Покретних возећих млинова“ за прераду жита у брашно.

Власник за Удруж. Срп. Инжењ. и Архитекта **Кирило Савић** управник Управе за грађење нових железница

Одговорни уредник: **Јован Андрејевић** инжењер, управник грађевинског одељка општине београдске

Штампарија К Грегорића и Друга — Београд

Министарство војно расписује конкурс за лифровање таквих пекарница и млинова и позива проналазаче и произвођаче — фабриканте истих да му до десетог (10) марта тек. год. поднесу своје понуде ради избора модела и закључења погодбе.

Уз понуду у којој треба да буде тачно означена цена по којој се и шта нуди, понуђач треба да приложи скицу, детаљне цртеже, моделе (пекарница и млинова) које нуди, са тачним описом прво целе пекарнице односно млина, и њихове моћности рада за 24 часа, а затим и свију саставних делова и њихове функције

Нов камени пропуст од 1,50 м распона саградиће се ове год. код Расадника у Г. Милановцу по пројекту окр. инжењера г. В. Вишека.

Предрачунска је сума 1553,67 дин.

Члановима Удружења.

Зашли смо већ и у другу половину рачунске 1909^{9/10} године а многи чланови нису измирили своје улоге ни за раније године. Да би удружење могло одговорати својим обавезама умољавају се сви г. г. чланови да у што краћем року одуже своје улоге.

Обраћа се пажња г. г. члановима да према одлуци XX. Главног скупа за 1909^{9/10} годину имају поред редовног улога положити и по десет (10) динара ванредног улога за подизање дома Удружења. Чланови из унутрашњости умољавају се да овај улог неизоставно пошљу благајни пре главног скупа, члановима из Београда слаће се од 1ог идућег месеца признанице за наплату ванредног улога.

Благајник Удружења

Душан Божић

5. - II. - 1910.

Београд.

шеф - инжењер канализационог Одсека

Прилози за Дом Удружења

Од г. Павла Димића в. инжењера	50,00
„ г. Мише Николића начел. Ж. Д.	50,00
Раније прикупљено	645,00
Свега	745,00 дин.

Благајник

инж. **Душан Божић**